

бов стати силою, непереможною силою, безстрашною. Забули вони, як він гнав попів з єрусалимського храму, багато дечого вони позабували нам на користь, а собі на збиток. А ви послі рідькі слухайте, та собі навчайтесь, на вуса мотайте ту нашу науку, бо нею ми і Царгород збудували, кажуть Греки послам. А ото нам на користь пішло, що вони собі вибирали священиків, сю їхню старшину ми собі по тім до рук прибрали.

Але правда, слухайте, що далі було. Хоч і нищили християн, але завше між ними знаходилися такі сміливі, що знову вирпнали з проповідями і знову гуртували. Колись у Римі був такий звичай, що люди ходили в театр або цирк дивитися, як будуть мучити християн або як будуть годувати ними звірів. Але як не було християн, то для панської втіхи примушували найманих всяків убивати один другого. Ідуть вояки рядами мимо цесаря і витають його, кажучи: „Витають тебе ті, що мають умерти“. — І потім винявши мечі і списи, бються один з другим і умирають собі спокійно. І в голову їм не приходить ніщо. А християни і підсипалися до них, кажучи, що краще-б для них